

در کلاس من یکنواختی معنا ندارد

ثریا آزادان

آموزگار منطقه‌ی مهربان، آذربایجان شرقی

مریم مشغول نقاشی کردن است و مثلاً در دستش هفت مداد رنگی دارد و زهرا مدارنگی ندارد. پس، مریم هفت مدارنگی دارد و زهرا صفر مدارنگی. کمی که صمیمی می‌شوند، مریم یکی از مدارنگی‌هایش را به زهرا می‌دهد تا نقاشی کند. اکنون مریم ۶ مدارنگی دارد و زهرا ۱ مدارنگی. کمی که صمیمیتشان بیشتر می‌شود، مریم مدارنگی‌هایش را یکی یکی به زهرا می‌دهد. پس از تعداد مدارنگی‌های مریم یکی یکی کم می‌شود تا بالاخره در اوج صمیمیت مریم همه‌ی مدارنگی‌هایش را به مریم می‌دهد و برای خودش هیچ مدارنگی‌ای باقی نمی‌ماند. ... و من هم پای تخته به ترتیب اعداد ترکیبی به دست آمده را می‌نویسم. سپس، این روش را با بچه‌های کل کلاس به صورت گروه‌های دو نفری اجرا می‌کنیم. بچه‌ها، هم حسابی می‌خندند و هم جمع را با بازی یاد می‌گیرند و ماندگاری آن در ذهنشان بیشتر می‌شود.

چون در پایه‌ی اول تدریس می‌کنم و بچه‌ها تازه از دنیای بیرون و بازی دل‌کنده و به کلاس درس آمده‌اند، برای تدریس تمامی دروس دنیای بازی را به کلاس آورده‌ام و محیطی شاد و دل‌انگیز برای بچه‌ها تدارک دیده‌ام. یک نمونه از این نوع تدریس را که در کلاس اجرا کرده‌ام و نتیجه‌ی آن جلب توجه و شادی بچه‌ها و فراگیری راحت درس بوده است، در ادامه توضیح می‌دهم.

پیدا کردن جمع‌های ترکیبی دوتایی با استفاده از خاله‌بازی، ساده اما پایدار

پس از بحث‌های مقدماتی و آماده‌سازی دانش‌آموزان، ابتدا دو نفر از دانش‌آموزان را برای «خاله‌بازی» پای تخته می‌نشانم و با استفاده از مدارنگی به تعداد موردنظر، بازی را آغاز می‌کنیم. به این صورت که یکی از بچه‌ها به نام زهرا برای بازی به خانه دوستش می‌رود (می‌گوییم که این بچه‌ها تازه با هم آشنا شده‌اند). دوستش

غلط‌آملائی

میترا زمانی مظفرآبادی

آموزگار دبستان ۲۲ بهمن تهرانسر، تهران

هنگامی که دانش‌آموز دبستانی بودم بعد از اینکه معلم مهربانم دفتر املائی‌مان را تصحیح می‌کرد زیر نمره‌مان می‌نوشت از هر غلط پنج بار بنویس. این کار برای من و همکلاسی‌هایم خیلی تکراری و خسته‌کننده بود. حالا که خودم آموزگار هستم خوشحالم که با همفکری همکارانم روش‌های مختلف برای جایگزینی غلط‌دیکته‌ها پیدا کرده‌ام. من از دانش‌آموزان کلاس می‌خواهم که اگر کلمه‌ای را اشتباه نوشتند، صحیح آن کلمات را در «دفتر تلفن»، که ابتدای سال تهیه کرده‌اند، بنویسند. مثلاً اگر دانش‌آموزی کلمه‌ی «کتیف» را این‌گونه «کسیف» نوشته است، صحیح این کلمه را در قسمت «ث» دفتر تلفن بنویسد و با آن جمله بسازد و یا در روش دیگر اینکه هر گروه از ابتدای سال یک جعبه مانند قلم‌تپیه کنند (مثلاً جعبه‌ی کفش) و شیار روی آن ایجاد کنند و هر بار که دفتر املا به آنان داده می‌شود، افرادی که غلط‌آملائی دارند، صحیح کلمات را در جعبه‌ی مخصوص بیندازند. در زنگ انشا و جمله‌سازی در جعبه را باز کرده و کلمات را روی میز بگذارند و همه‌ی افراد گروه با کلمات داخل جعبه شروع به نوشتن داستان یا مطالب کوتاه کنند.